

блѣче и той дрехы-тѣ си, и пророчествоваше и той прѣдъ Самуила, и лѣжеше ^тголь прѣвъ всячкый-тѣ онзи день и венчекъ-тѣ ноць. За това казувать: И ^рСаулъ ли е между пророцы-тѣ?

ГЛАВА 20.

- 1 И побѣгнѣ Давидъ отъ Навіоетъ *който е* въ Рамѣ, та дойде, и рече прѣдъ Ионаѳана: Що сторихъ? коя е неправда-та ми, и кой е грѣхъ-тѣ ми прѣдъ бащѣ ти, за
2 който нека душѣ-тѣ ми? А той му рече: Да не бѣде: ты нѣма да умрешъ: ето, баща ми нѣма да направи нищо, ни голѣмо ни малко, което да ми не обади: и защо бы скрылъ баща ми това нѣщо отъ
3 мене? не е така. И заклѣ ся Давидъ още, и рече: Баща ти знае извѣстно че азъ намѣрихъ благодать прѣдъ тебе; за това дума: Нека не знае това Ионаѳанъ, за да ся не оскрѣби; но живѣ Господь, и живѣ душа-та ти, само единъ раскрачѣ има
4 между мене и смъртъ-тѣ. Тогазъ рече Ионаѳанъ Давиду: Каквото желае душа-та ти ще ти направѣхъ.
5 И рече Давидъ Ионаѳану: Ето, утрѣ е ^нновъ мѣсець, въ който азъ имамъ обычай да сѣдѣхъ съ царя заедно да ямъ: остави мя прочее да идѣ, ^дда ся скрыю на поле-то до вечеръ-та на третій-тѣ *день*.
6 Ако баща ти съзрѣ че мя нѣма, тогазъ речѣ: Давидъ поиска убѣдительно отъ мене дозволеніе да отиде ^зза скоро въ градъ-тѣ си Вилеємъ; защото става тамъ годишна жртва, за всячкый-тѣ му родъ.
7 ^аАко рече така: Добрѣ: *ще бѣде миръ* на рабъ-тѣ ти: ако ли ся разгнѣва много, да знаешъ че ^ззло-то е рѣшено отъ него. ^иИ тѣй ты ще направишь милость на рабъ-тѣ си; защото ^жси ввелъ тѣ рабъ-тѣ си въ завѣтъ Господень съебъ себе си. ^нНо ако има неправда въ мене, умъртви мя ты: защо да мя доведешъ при бащѣ си?
9 И рече Ионаѳанъ: Да ти не бѣде *никога това*: щото да знаехъ азъ наистинѣ че зло-то е рѣшено отъ бащѣ ми да дойде вързѣ тебе, и да ти не извѣстѣй това.
10 И рече Давидъ Ионаѳану: Кой ще ми обади, ако ти отговори баща ти жестоко?
11 А Ионаѳанъ рече Давиду: Ела да излѣ-
12 земъ на поле-то. И излѣзохъ двамата на поле-то. И рече Ионаѳанъ Давиду: Господь Богъ Израилевъ *е свидѣтель* ако, около тойзи часъ утрѣ, *или* въ третій-тѣ *день*, като испытамъ бащѣ си, и ето, *има нѣщо* добро за Давида, не испрагѣхъ тогазъ
13 до тебе да ти го извѣстѣхъ, ^аТака да на-

- прави Господь Ионаѳану, и така да приложи! Ако ли баща ми е рѣшилъ зло-то противъ тебе, ще ти извѣстѣхъ *това*, и ще ты испроводѣхъ, и ще отидешъ съ миръ: и ^гГосподь да бѣде съ тебе, както бѣше
14 съ бащѣ ми! И не само додѣ съмъ живѣ ще покажешъ кѣмъ мене милость-тѣ Господнихъ, за да не умрѣхъ, Но и ^ввъ вѣкъ нѣма да отсѣчешъ милость-тѣ си отъ домъ-тѣ ми: и тогазъ даже когато Господь истрѣби отъ лице-то на земѣхъ-тѣ
15 всякого отъ Давидовы-тѣ врагове. И направи Ионаѳанъ уговоръ съ Давидовы-тѣ домъ, и рече: Господь ^дда изыска *отмѣщение* отъ Давидовы-тѣ врагове. И направи още Ионаѳанъ Давида да ся заклѣне, поради любовь-тѣ му, койѣто имаше кѣмъ него; защото ^нго обичаше както обичаше истѣхъ-тѣ си душѣхъ.
18 И рече му Ионаѳанъ: ^нУтрѣ е новъ мѣсець: и ще видятъ че ты нѣма, защото сѣдалище-то ти ще бѣде праздно. И *като* стоишь три дни, да слѣзешъ по скоро и ^дда дойдешъ на мѣсто-то, дѣто бѣше си скрылъ въ день-тѣ на онѣзи работѣхъ, и
20 да сѣднешъ при камыкъ-тѣ Езилѣ. И азъ ще устрѣлѣхъ три стрѣлы отъ странѣхъ, както че стрѣлямъ въ цѣль. И ето, ще пратѣхъ момче-то *и ще му кажѣ*: Иди, намѣри стрѣлы-тѣ. Ако режѣ нарочно на момче-то: Ето, стрѣлы-тѣ сѣхъ отъ самъ тебе, зми гы: тогазъ ты ела, защото е миръ тебе, и нѣма никаквѣхъ поврѣдѣхъ,
22 ^нживѣ Господь: Ако ли режѣ на момче-то така: Ето, стрѣлы-тѣ сѣхъ отъ татакъ тебе: иди въ пѣть-тѣ си, защото Господь ты е испроводилъ. А ^рза слово-то което сами говорили азъ и ты, ето, Господь *нека е свидѣтель* между мене и тебе въ вѣкъ.
24 И тѣй скры ся Давидъ на поле-то: и когато дойде новомѣсець-то, царъ-тѣ сѣднихъ на трѣпезѣхъ-тѣ да яде. И сѣднихъ царъ-тѣ на сѣдалище-то си както вынѣгы, на сѣдалище при стѣнѣхъ-тѣ: а Ионаѳанъ станѣхъ, и сѣднихъ Авениръ при Саула, а Давидово-то мѣсто бѣше праздно. Саулъ обаче не каза нищо прѣвъ онзи день: за-
26 щото рече въ себе си: Нѣщо му ся е случило та ^нне е чистъ; нечистъ ще да е. И на утринь-тѣхъ, второй-тѣ *день* на мѣсець-тѣ, *никъ* Давидово-то мѣсто бѣше празно: и рече Саулъ на Ионаѳана сына си: Защо не дойде Исееевъ-тѣ сынъ на трѣпезѣхъ-тѣхъ, нито вчера, нито днесъ? И ^нотговори Ионаѳанъ Саулу: Давидъ поиска убѣдительно отъ мене дозволеніе *да иде*
29 до Вилеємъ; И рече: Пустни мя, молюхъ, защото родъ-тѣ ни *приси* жрѣтвѣхъ въ

т Мх. 1; 8. Вижъ 2 Цар. 6;

14, 20.
у Гл. 10; 11.

а Числ. 10; 10. 25; 11.
б Гл. 19; 2.

в Гл. 16; 4.
г Вижъ Втор. 1; 23. 2 Цар. 17; 4.

д Гл. 25; 17. Есв. 7; 7.
е Ис. Нав. 2; 14.

жс Ст. 16. Гл. 18; 3. 23; 18.
з 2 Цар. 14; 32.

и Рув. 1; 17.

і Ис. Нав. 1; 5. Гл. 17; 37.

к 2 Цар. 9; 1, 3, 7. 21; 7.

л Гл. 25; 22. Вижъ Гл. 31; 2.

м 2 Цар. 4; 7. 21; 8.

н Гл. 18; 1.

о Ст. 5.

п Гл. 19; 2.

р Пер. 4; 2.

с Ст. 14; 15. Вижъ Ст. 42.

с Лев. 7; 21. 15; 5 и др.

т Ст. 6.